

Journal of Marin Biology

JOMB

Journal of Marin Biology

J Marin Bio, 2025; 17(1): 14-29 DOI

<https://jmb.ahvaz.iau.ir>

Islamic Azad university

Ahvaz Branch

Original Article

The density of cephalopods in the contiguous zone of Sistan and Baluchestan's waters: Gowater, Pasabandar, and Beris fishing grounds

Reza Badali¹ , Seyyed Yousef Paighambari^{1*} , Parviz Zare¹ , Reza Abbaspour Naderi²

1. Fishing and Exploitation Department, College of Fisheries and Environment, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran.
2. Capture and Fishery Office, Iranian Fisheries Organization, Tehran, Iran.

Article history:

Received: 9 January 2024

Revised: 5 February 2024

Accepted: 7 February 2024

ePublished: 22 April 2025

Abstract

In some cases, despite the presence of cephalopods in the catch composition of fishing fleets, not much information about their stocks is available, even they are discarded. Therefore, in the present study, to identify and monitor cephalopods of the catch composition bottom trawl fleets in the east of the Gulf of Oman more precisely, sampling for the catch composition of the cephalopod of the bottom trawl fleet of Sistan and Baluchestan province was carried out in the summer-autumn of 2020. A field study was carried out on the fishing grounds of Gowater, Pasabandar, and Beris in the eastern region of the Gulf of Oman. Also, aquatic density data were analyzed with the bootstrap statistical method. Eight species *Acanthosepion pharaonis*, *Acanthosepion stelliferum*, *Rhombosepion omani*, *Rhombosepion prashadi*, *Sepia saya*, *Uroteuthis (Photololigo) duvaucelii*, *Uroteuthis (Photololigo) edulis* and *Amphioctopus marginatus* were identified. *Acanthosepion pharaonis* and *Uroteuthis (Photololigo) duvaucelii* species were about 50% of the total weight and number of the catch, respectively. Only 0.109 and 0.134 percent of the total number and weight of the cephalopods catch were non-commercially discard catch, and others were retained catch - including the juveniles of commercial species. After removing the bias from the average cephalopod catch in each haul, the corrected average with normal, basic, percentile, and bias-corrected and accelerated confidence intervals were calculated. Although most of the obtained averages from resampling were slightly different from the primary observed values, the new confidence intervals sometimes showed vast changes. It should be mentioned that the discarding of cephalopods, especially commercial species, as well as the catching of their juveniles, should be avoided.

*Corresponding author: Seyyed Yousef Paighambari, Fishing and Exploitation Department, College of Fisheries and Environment, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran

E-mail: sypaighambari@gau.ac.ir

Keywords: Cephalopods, Density, Species composition, Gulf of Oman, Uncertainty.

Please cite this article as follows: Badali R, Paighambari SY; Zare P; Abbaspour Naderi R. The density of cephalopods in the contiguous zone of Sistan and Baluchestan's waters: Gowater, Pasabandar, and Beris fishing grounds. J Marin Bio, 2025; 17(1): 14-29. DOI:

Copyright © 2024 Journal of Marin Biology. This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>) which permits copy and redistribute the material just in noncommercial usages, provided the original work is properly cited.

مقاله اصلی

تراکم سرپایان منطقه همجوار آب‌های سیستان و بلوچستان: صیدگاه‌های

گواتر، پسابندر و بریس

رضا بدله^۱ ، سید یوسف پیغمبری^{۱*} ، پرویز زارع^۱ ، رضا عباس‌پور نادری^۲

۱. گروه تولید و بهره برداری آبزیان، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران.
۲. دفتر امور صید و صیادی، سازمان شیلات ایران، تهران، ایران.

چکیده

در برخی موارد با وجود سرپایان در ترکیب صید ناوگان‌های شیلاتی، اطلاع چندانی از ذخایر آن‌ها در دسترس نبوده یا حتی دورریز میگردد. از این رو، در مطالعه حاضر به جهت شناسایی و پایش دقیق‌تر سرپایان ترکیب صید ناوگان تراول کف در شرق خلیج عمان، نمونه‌برداری از ترکیب صید سرپایان ناوگان تراول کف استان سیستان و بلوچستان در اوخر تابستان ۱۳۹۹ صورت پذیرفت. مطالعه میدانی در منطقه شرقی خلیج عمان و صیدگاه‌های گواتر، پسابندر و بریس انجام گردید. داده‌های تراکم آبزیان با روش آماری خودگردان‌سازی (بوتاسترپ) نیز بررسی گردید. تعداد ۸ گونه *Rhombosepion omani* *Acanthosepion stelliferum* *Acanthosepion pharaonis* *Uroteuthis (Photololigo)* *Sepia saya* *Rhombosepion prashadi* *Amphioctopus marginatus* و *Uroteuthis (Photololigo) edulis duvaucelii* شناسایی شدند. گونه‌های *Uroteuthis (Photololigo) duvaucelii* و *Acanthosepion pharaonis* به ترتیب حدود ۵۰٪ از وزن کل و تعداد کل ترکیب صید بودند. تنها ۰/۱۰۹ و ۰/۱۳۴ درصد از تعداد و وزن کل صید سرپایان دورریز غیرتجاری و مابقی صید باقیمانده شامل نابلغین گونه‌های تجاری بودند. پس از خروج اربی از میانگین صید سرپایان در هر تراول کشی، میانگین اصلاح شده همراه با فواصل اطمینان معمولی، بنیادی، صدک و تصحیح اربی و تسریع شده محاسبه گردید. هرچند اکثر میانگین‌های به دست آمده از بازنمونه‌گیری اختلاف کمی با مقادیر اولیه مشاهده شده داشتند، اما فواصل اطمینان جدید گاهاً تغییرات گسترده‌ای را نشان دادند. قابل ذکر است که بایستی از دورریز سرپایان به ویژه گونه‌های تجاری همینطور صید نابلغین آن‌ها اجتناب گردد.

تاریخ‌چه مقاله

- تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۱۰/۱۹
تاریخ ویرایش مقاله: ۱۴۰۲/۱۱/۱۶
تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۲/۱۱/۱۸
تاریخ انتشار مقاله: ۱۴۰۴/۲/۲

تمامی حقوق برای دانشگاه آزاد اهواز محفوظ است.

* نویسنده مسئول: سید یوسف پیغمبری، گروه تولید و بهره برداری آبزیان، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

ایمیل: sypaighambari@gau.ac.ir

واژگان کلیدی: سرپایان، تراکم، ترکیب گونه‌ای، خلیج عمان، عدم قطعیت.

استناد: بدله، رضا؛ پیغمبری، یوسف؛ زارع، رضا؛ عباس‌پور نادری، بهران. تراکم سرپایان منطقه همجوار آب‌های سیستان و بلوچستان: صیدگاه‌های گواتر، پسابندر و بریس. مجله زیست‌شناسی دریا، بهار ۱۴۰۴؛ ۱۷ (۱۴-۲۹):

مقدمه

امروزه از سویی با بهره‌برداری بی‌رویه از برخی ذخایر ماهیان رو به رو بوده و از سوی دیگر با پیشرفت علوم فرآوری و بیوتکنولوژی آبزیان، افزایش نیاز راهبردی به انواع ذخایر آبزیان مشاهده می‌گردد. یکی از گروه‌های آبزی مورد توجه جهت صید و بهره‌برداری و تامین نیازهای جوامع بشری، سرپایان بوده که از دهه‌های گذشته با پیشرفت فناوری صید و گستره صیدگاهها و برخی دلایل دیگر به مرور رشد صید آن‌ها مشاهده گردیده است (Jereb and Roper, 2005). در واقع، علاوه بر مطلب مذکور، سرپایان سهم مهمی از تجارت در بازارهای جهانی آبزیان را نیز به عنوان یکی از گروه‌های مهم آبزیان در اختیار دارد. جمهوری خلق چین با صادرات و واردات چند صد هزار تنی خود، به صورت سالانه، از پیشگامان این تجارت می‌باشد (FAO, 2022). کشورهای پیشرو در بهره‌برداری تجاری از ذخایر سرپایان جهان از سال‌ها پیش این مهم را گسترش داده‌اند. به عنوان مثال از سال ۱۹۸۹ میلادی به بعد، کشور چین پژوهش‌های بسیاری را در خصوص ارزیابی ذخایر، زیست‌شناسی، صیدگاهها و فناوری صید اسکوئیدها پایه‌ریزی کرده سپس ناوگان شیلاتی عظیمی را جهت بهره‌برداری از ذخایر آن‌ها (اغلب اسکوئیدهای اقیانوسی) به نقاط مختلف جهان گسیل کرد (Chen et al., 2008).

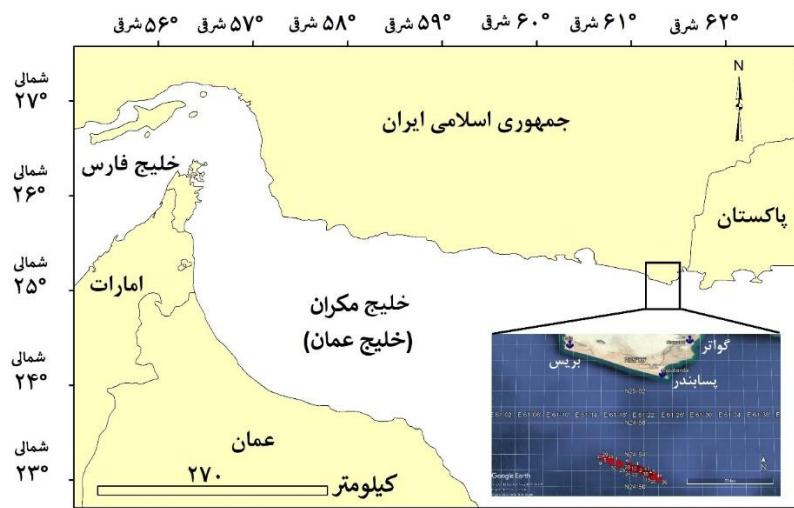
صيد سرپایان توسط جیگ، تراال، گوشگیر و برخی دیگر از ادوات صیادی صورت پذیرفته و به عبارت دیگر وسعت زیستگاه همچنین شناختی فال اکثر آن‌ها موجب وقوع ضمنی این آبزیان در ترکیب صید برخی ناوگان‌های شیلاتی دارای تکنیک صید فعال همانند تراالها شده یا گاه‌اً صید هدف برخی ناوگان‌های شیلاتی همانند جیگ‌ها هستند (Jereb et al., 2016; Jereb and Roper, 2010; Jereb and Roper, 2005). البته متأسفانه در برخی موارد با وجود حضور سرپایان در ترکیب صید، اطلاع چندانی از ذخایر آن‌ها در دسترس نبوده یا حتی دوربین می‌گرددند (Paighambari et al., 2022). در هر صورت محققین پایش محدود فعالیت‌های شیلاتی مرتبط با سرپایان همینطور عدم شناسایی قابل اعتماد سرپایان در برخی موارد را در زمرة چالش‌های مطالعه ذخایر سرپایان قلمداد کرده‌اند (Arkhipkin et al., 2020). به عبارت دیگر دو چالش مذکور را می‌توان در مواردی همچون دشواری پایش صید سرپایان در فعالیت‌های شیلاتی مقیاس خُرد و رهگیری دقیق تغییرات زمانی-مکانی صید یا تلاش و یا صید در واحد تلاش صیادی، اهمیت کمتر سرپایان (اغلب صید ضمنی و دوربین) نسبت به آبزیان هدف برای محققین و صیادان در برخی فعالیت‌های شیلاتی مقیاس کلان، عدم تشخیص نمونه تا پایین‌ترین سطح ردبهندی در ترکیب صید همچنین تشخیص اشتباه یک گونه به دلیل تشابه ظاهری بیان کرد. اسکوئیدهای ماهی‌های مرکب، هشتپایان و نوئیلوس‌ها بیش از سایر سرپایان مورد توجه نهادهای شیلاتی در جهان هستند. ماهی مرکب ببری، اسکوئید هندی و اسکوئید پشتارگوانی نیز در زمرة شناخته شده‌ترین گونه‌های بومی سرپایان در ایران می‌باشند.

در ناوگان‌های شیلاتی جمهوری اسلامی ایران، همانند تراال می‌گو خلیج فارس (Paighambari and Daliri, 2012)، ماهی مرکب ببری، اسکوئید هندی و راسته هشتپایان (Octopoda) در ترکیب صید ناوگان تراال کف فردوس خلیج عمان نیز مشاهده شده‌اند (Salahi-gezaz et al., 2016). اخیراً نیز علاوه بر وقوع ماهی مرکب ببری در ترکیب صید گرگورها (Badali et al., 2019) حضور سرپایان طی بررسی بی‌مهرگان صید شده توسط ناوگان تراال می‌گو در خلیج فارس مورد تأیید قرار گرفته است (Ghajarjazi et al., 2019). هرچند اسکوئید پشت ارغوانی (Sthenoteuthis ovalaniensis) در مطالعه Valinassab و همکاران (2007) صید ضمنی بود اما Paighambari و همکاران (2022) نیز دوربین اسکوئید پشت ارغوانی و ماهی مرکب عمانی (*Sepia omani*) را در ترکیب صید تراال فانوس ماهیان همراه با چهار اسکوئید دیگر گزارش کرده‌اند. از این رو در مطالعه حاضر به جهت شناسایی و پایش دقیق تر سرپایان، ترکیب صید یکی از ناوگان‌های تراال کشور، در شرق خلیج عمان به صورت میدانی مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

در اوخر تابستان ۱۳۹۹ نمونه برداری از ترکیب صید سرپایان ناوگان تراال کف استان سیستان و بلوچستان صورت پذیرفت (فصل صید ناوگان عموماً اردیبهشت تا شهریور هر سال می‌باشد). مطالعه میدانی در منطقه شرقی خلیج عمان و صیدگاه‌های گواتر، پسابندر و بربس انجام گردید (شکل ۱). با عنایت به بهره‌گیری از یک شناور تجاری در این پژوهش، مطابق قوانین حرکتی جدید (move-on rules)، بایستی فاصله از

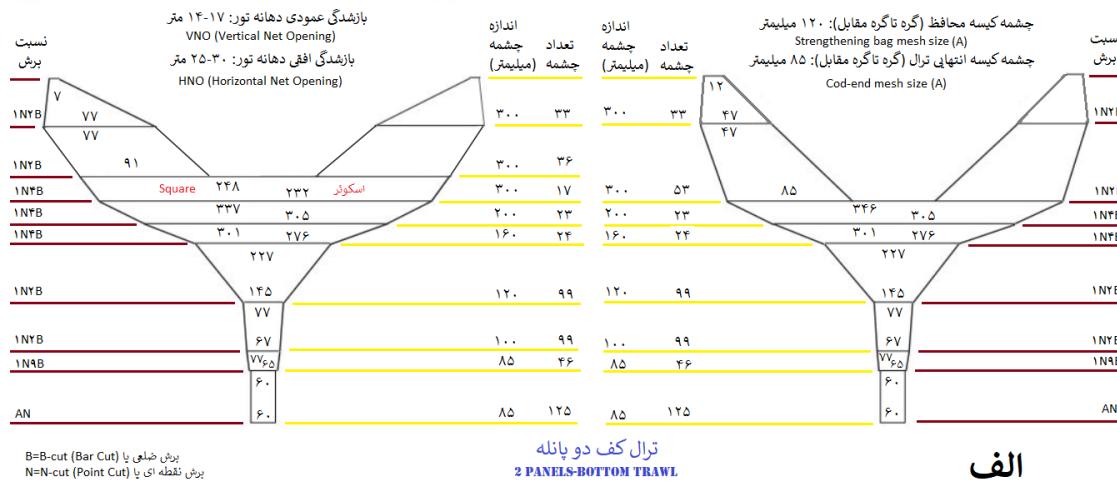
ساحل هنگام عملیات صید حداقل ۱۲ مایل دریایی می‌بود. کشتی ترال مورد استفاده حدود ۴۵/۵ متر طول، ۱۰ متر عرض و ۱۲۵۰ اسب بخار قدرت داشت. شناور پاشنه‌کش از تور ترال کف دو پانله بهره می‌برد (شکل ۲).

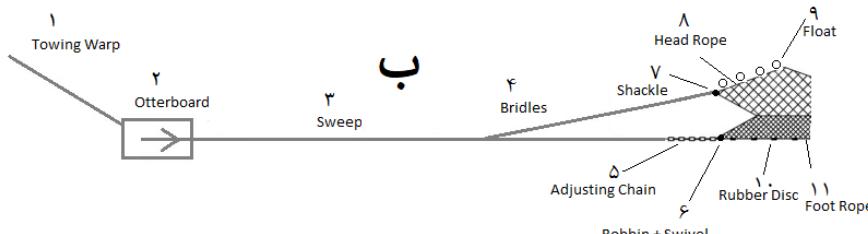
شکل ۱: موقعیت جغرافیایی صیدگاه‌ها و منطقه مورد مطالعه در فاصله بیش از ۱۲ مایل دریایی از خط ساحلی.

قابل ذکر است که برای ثبت تعداد کل شیوه سرشماری افراد (census) مدنظر بوده و برای ثبت وزن کل از شیوه توزین حقیقی (actual weight) استفاده شد که بر این مبنای روش بررسی ترکیب صید تورکشی کامل (whole haul) بود (NOAA, 2015). در مواردی محدود که تراکم برخی گونه‌های ریز جثه در یک تورکشی بسیار زیاد بود و ثبت تعداد افراد آن‌ها از طریق سرشماری میسر نبود، از صید کل آن گونه‌ها به صورت جداگانه و تصادفی زیرنمونه گرفته می‌شد (غالباً ۳۰ تا ۵۰ عدد از هر گونه). پس از ثبت وزن، تعداد و وزن متوسط افراد حاضر از یک گونه در زیرنمونه موجود همچنین ثبت وزن کل صید گونه مورد نظر در تورکشی، تعداد کل آن گونه در تورکشی محاسبه می‌شد (NOAA, 2015). ترکیب صید به دست آمده از سرپایان در چارچوب کلی صید باقیمانده (شامل صید هدف و ضمنی به تفکیک) و صید دورریز (شامل صید تجاری ریز و غیرتجاری به تفکیک) دسته‌بندی شدند. پس از شناسایی سرپایان در حد گونه مطابق منابع موجود (Jereb and Roper, 2005; Adam and Rees, 1966; Voss et al., 1998b; Voss et al., 1998a; Jereb et al., 2016; and Roper, 2010; Lu and Chung, 2017; Voss, 1963)، جهت حصول اطمینان از شناسایی میدانی نمونه‌ها آن‌ها به آزمایشگاه انتقال داده شدند (یک نمونه از هر گونه). مجموعاً ۴۳ تورکشی جهت برآورد درصد وقوع، وزن و تعداد مدنظر بود (از ۴۵ مورد، مقادیر سه تورکشی کامل نبود که یک مورد آن‌ها بالای ۸۰ درصد ثبت شده و ۲۰ درصد باقیمانده آن از طریق سهم گونه‌ها در ترکیب صید کل مطالعه به دست آمد). درصد وقوع از رابطه ذیل برآورد شد (Queirolo et al., 2011).

$$\text{Occurrence} = \frac{\rho}{P} \times 100$$

الف

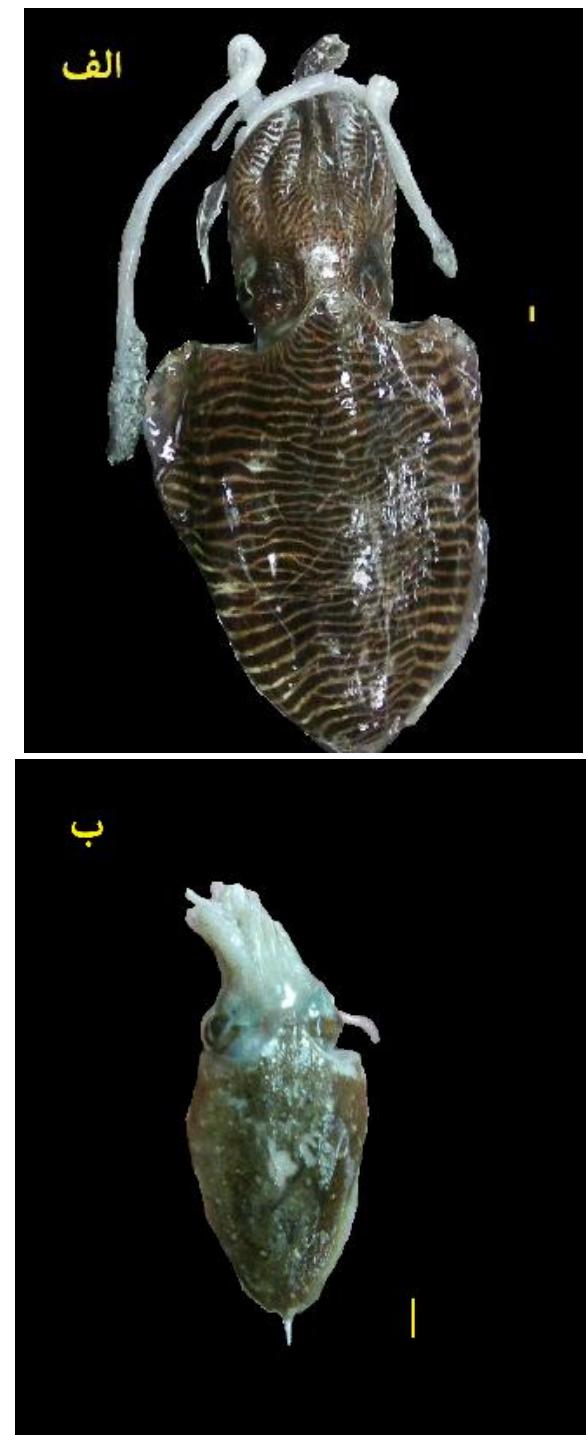
- 1: طناب کشیده یا طناب پکشل--سیمی با قطر ۲۴ میلیمتر
  - 2: تخته نرال--ایجاد در $1/8$ متر با وزن $1/2$ تن
  - 3: طناب جاروب--سیمی با قطر ۲۴ میلیمتر
  - 4: طناب های جفی--سیمی با قطر ۲۴ میلیمتر
  - 5: نزیر تعديل گشته--استیبل با قطر ۱۵ میلیمتر، طول ۲/۱ متر و وزن ۱۵ کیلوگرم
  - 6: پوین و هرگزگرد--یک بوین استیبل معمول به یک هرگزگرد استیبل
  - 7: شکل-یک شکل استیبل
  - 8: طناب فوپانی--طناب ترکیبی با قطر ۳۵ میلیمتر و طول ۵۰ متر
  - 9: پوین--بوین کروی (دو دسته) پاسنیک زرد رنگ با قطر ۳۰ میلیمتر
  - 10: دیسک تراختانی--حذلود--دیسک پلاستیکی با قطر ۸۰-۱۰۰ میلیمتر، عرض ۳۰-۵۰ میلیمتر و وزن ۱/۵-۲ کیلوگرم در هر متر
  - 11: طناب تراختانی--سیمی با قطر ۲۲ میلیمتر و طول ۴۰ متر

شکل ۲: ابزار تراال مورد استفاده جهت نمونه برداری میدانی (الف) طرح تور (ب) متعلقات ابزار.

همچنین علاوه بر بررسی مقادیر مشاهده شده، تکنیک بازنمونه‌گیری خودگردانسازی نیز برای مقادیر صید آبزیان (بر حسب وزن و تعداد) مورد مطالعه اجرا گردید. تکنیک مذکور با بهره‌گیری از بسته «[boot](#)» ([Davison and Hinkley, 1997](#); [Canty and Ripley, 2019](#)) در نرم‌افزار R (R core team, 2019) انجام شد. اجرای آن به خروج اُریبی از میانگین، برآورد فاصله اطمینان دقیق‌تر و نهایتاً دوری از عدم قطعیت انجامید ([Haddon, 2010](#); [Magnusson et al., 2012](#)). چراکه حین نمونه‌برداری میدانی تصادفی، عدم ثبات شرایط هر تزال کشی غیر قابل اجتناب بود. بازنمونه‌گیری مذکور با ۱۰۰۰ تکرار و برآورد چهار فاصله اطمینان معمولی (normal)، بنیادی (basic)، صدک (BCa=Bias-Corrected and accelerated) و تصحیح‌أ، ب و تسبیع شده (percentile) اجرا گرفت.

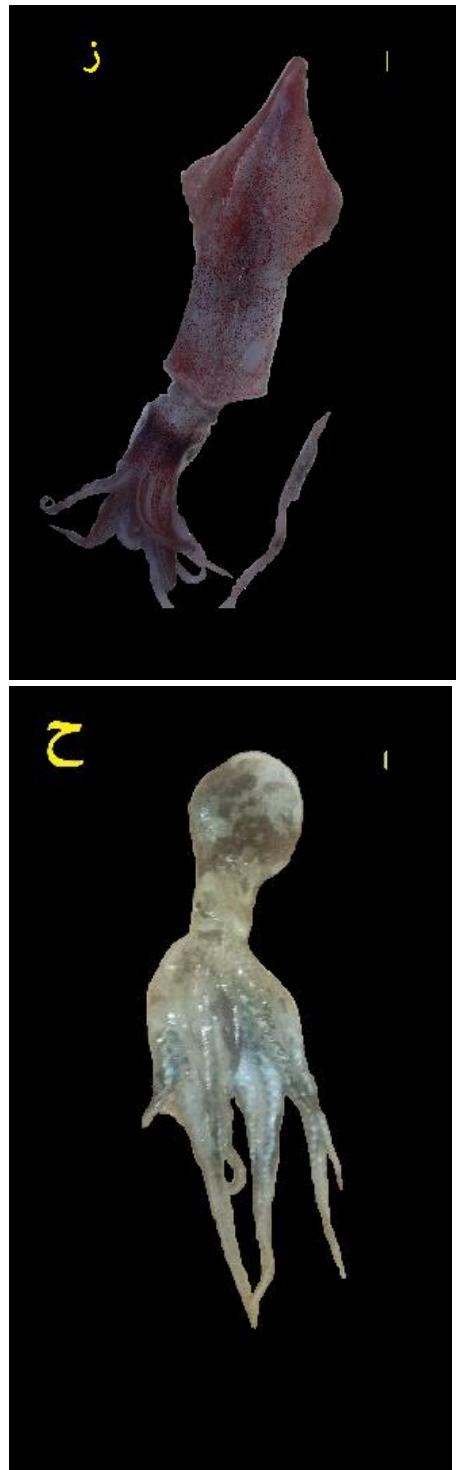
نتائج

صید این ترالرها چندگونه‌ای بوده و سرپایانی همچون ماهی‌های مرکب در زمرة گونه‌های هدف آن‌ها بودند. تعداد ۸ گونه از سرپایان متعلق به سه گروه ماهی‌های مرکب، اسکوئیدها و هشتپایان در این مطالعه شناسایی شدند (شکل ۳). ماهی‌های مرکب از خانواده Sepiidae (راسته (Octopoda)، اسکوئیدها از خانواده Octopodidae (Myopsida)، و هشتپایان از خانواده Loliginidae (Sepiidae) (راسته (WoRMS Editorial Board, 2023) به دند. اسامی علمی، گونه‌ها از تاریخی، ثبت جهانی، گونه‌های دیگر، استخراج شدند.

شکل ۳: سرپایان شناسایی شده در شمال شرق خلیج عمان (مقیاس زرد رنگ: ۱ سانتیمتر) (الف) ماهی مرکب بیری *Acanthosepion stelliferum* { (ب) ماهی مرکب ستاره‌ای } *Acanthosepion pharaonis* (Ehrenberg, 1831) } (ج) ماهی مرکب عمانی { (د) *Rhombosepion omani* (Adam & Rees, 1966) } { (Khomenko & Khromov, 1984) } ماهی مرکب کلاهدار { (ه) *Rhombosepion prashadi* (Winckworth, 1936) } ماهی مرکب سایا { (و) *Uroteuthis (Photololigo)* } { (س) *saya* (Khromov, Nikitina & Nesis, 1991) }

Uroteuthis { ز) اسکوئید نوک شمشیری } *duvaucelii* (d'Orbigny [in Féruccac & d'Orbigny], 1835)
. {*Amphioctopus marginatus* (Taki, 1964) } (ح) هشتپا رگه‌دار } (*Photololigo edulis* (Hoyle, 1885)

ترکیب صید سرپایان بر حسب تعداد و وزن همراه با درصد وقوع آن‌ها در جدول ۱ آورده شده است. چارچوب صید سرپایان نیز (صید باقیمانده و دورریز) در جدول ۲ بیان شده است. برخی سرپایان شناسایی شده در این مطالعه به صورت انبوه و برخی دیگر به صورت کمتر اکم مشاهده شدند. در واقع نیمی از گونه‌ها با فراوانی بالا و نیمی دیگر با فراوانی محدود صید شدند. طی مشاهدات میدانی مجموعاً ۲۱۱۰۰ عدد سرپا با وزن کل ۱۷۲۹/۳۵۵ کیلوگرم ثبت گردیدند.

جدول ۱: ترکیب صید سرپایان یک فروند ترالر صنعتی (ترال کف) در شرق خلیج عمان.

گونه	درصد وقوع	وزن (درصد)	تعداد (درصد)
ماهی مرکب ببری	۹۰/۶۹۷	(۵۰/۴۷۷) ۸۷۲/۹۴	(۵/۲۲۷) ۱۱۰۳
ماهی مرکب ستاره‌ای	۹۵/۳۴۸	(۱۸/۴۶۵) ۳۱۹/۳۴	(۲۸/۷۵۳) ۶۰۵۷
ماهی مرکب عمانی	۷۹/۰۶۹	(۱۰/۷۹۰) ۱۸۶/۶	(۱۶/۱۳۲) ۳۴۰۴
ماهی مرکب کلاه‌دار	۳۲/۵۵۸	(۰/۳۰۲) ۵/۲۳	(۰/۱۹۹) ۴۲
ماهی مرکب سایا	۹/۳۰۲	(۰/۰۰۸) ۰/۱۴	(۰/۰۱۸) ۴
اسکوئید هندی*	۹۷/۶۷۴	(۱۹/۸۰۸) ۳۴۲/۵۶۵	(۴۹/۵۴۰) ۱۰۴۵۳
اسکوئید نوک‌شمشیری	۹/۳۰۲	(۰/۰۱۲) ۰/۲۱۵	(۰/۰۱۸) ۴
هشتپا رگه‌دار	۳۰/۲۳۲	(۰/۱۳۴) ۲/۳۲۵	(۰/۱۰۹) ۲۳

وزن به کیلوگرم است. * به دلیل نیاز به بررسی میکروسکوپی در راستای تفکیک دقیق اسکوئید هندی از اسکوئید ووسی، حین نمونه برداری میدانی، احتمال ضعیف ادغام جمعیت‌های این دو گونه در این مطالعه وجود دارد.

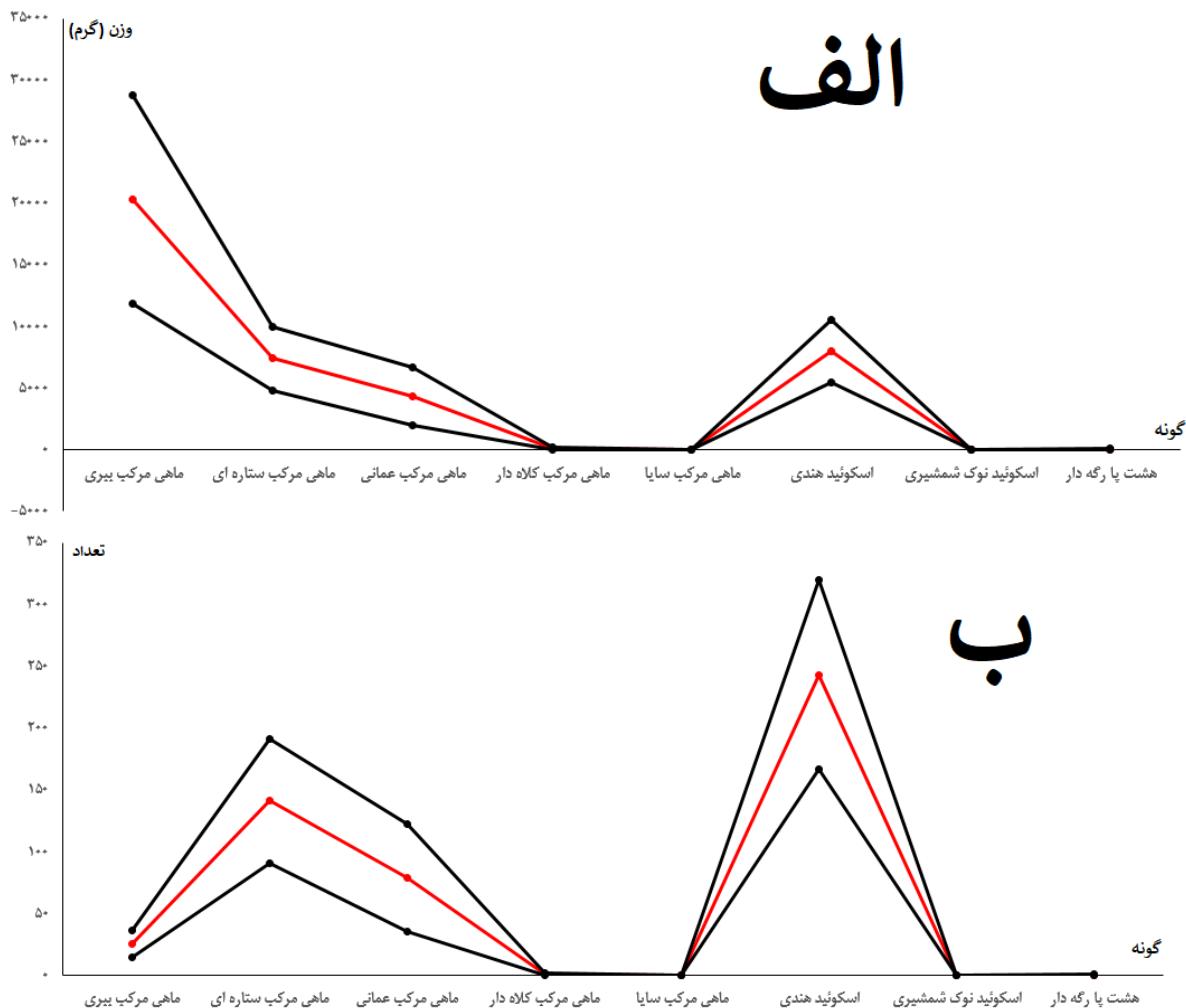
جدول ۲: چارچوب صید سرپایان مورد مطالعه در شرق خلیج عمان.

گونه	هدف	ضمنی	غیر تجاری	تجاری ریز	صید دورریز	صید باقیمانده
ماهی مرکب ببری	●	☒	☒	☒	☒	صید باقیمانده
ماهی مرکب ستاره‌ای	●	☒	☒	☒	☒	صید باقیمانده
ماهی مرکب عمانی	●	☒	☒	☒	☒	صید باقیمانده
ماهی مرکب کلاه‌دار	●	☒	☒	☒	☒	صید باقیمانده
ماهی مرکب سایا	●	☒	☒	☒	☒	صید باقیمانده
اسکوئید هندی	☒	●	☒	☒	☒	صید باقیمانده
اسکوئید نوک‌شمشیری	☒	●	☒	☒	☒	صید باقیمانده
هشتپا رگه‌دار	☒	☒	●	☒	☒	صید باقیمانده
درصد از کل تعداد	۵۰/۳۳۱	۴۹/۵۵۹	۰/۱۰۹	•	•	صید باقیمانده
درصد از کل وزن	۸۰/۰۴۴	۱۹/۸۲۱	۰/۱۳۴	•	•	صید باقیمانده

● و ☒ به ترتیب بیانگر حضور یا عدم حضور گونه در دسته مذکور است.

مطابق نتایج جدول ۱ اسکوئید هندی، ماهی مرکب ستاره‌ای و ماهی مرکب ببری به ترتیب بیشترین درصد وقوع را داشتند. همینطور ماهی مرکب ببری و اسکوئید هندی به ترتیب بیشترین درصد از وزن کل و تعداد کل را داشته درحالیکه ماهی مرکب سایا هم کمترین درصد از وزن کل و هم به صورت مشترک با اسکوئید نوک شمشیری کمترین درصد از تعداد کل را نیز به دست آورد. همچنین مطابق جدول ۲ و در قالب چارچوب صید، بیشترین و کمترین درصد از کل صید به ترتیب صید هدف و ضمنی در زمرة صید مانده محسوب گردیدند.

میزان میانگین صید سرپایان حاضر در این مطالعه (بر حسب تعداد و وزن) در ایستگاه‌های نمونه برداری (ترال کشی) همراه با مقادیر خودگردانسازی شده از آن همچنین فواصل اطیان از چهار گانه مورد محاسبه پس از خودگردانسازی در جدول ۳ و شکل ۴ آورده شده است. در حقیقت جدول ۳ حاوی مقادیری است که پس از اجرای تکنیک بازنمونه‌گیری خودگردانسازی با ۱۰۰۰ تکرار به وجود آمده و عدم قطعیت را در این مطالعه همینطور مقادیر مشاهداتی کاهش می‌دهد. در جدول ۳ برآوردهای فاصله‌ای و نقطه‌ای مطلوب‌تری از وزن و تعداد سرپایان صید شده آورده شده است.

شکل ۴: مقادیر میانگین (خط قرمز) صید سرپایان در ایستگاه‌های نمونه برداری بر حسب وزن (الف) و تعداد (ب)، (فاصله اطمینان (خطوط سیاه) در سطح ۹۵ درصد محاسبه شده است).

جدول ۳: مقادیر خودگردانسازی شده از میانگین صید سرپایان در ایستگاه‌های نمونه برداری همراه چهار نوع فاصله اطمینان از آن‌ها.

گونه	پارامتر	میانگین (أربی)	معمولی	بنیادی	صدک	تصحیح اُریب و تسریع شده	حدود فاصله		اطمینان
							وزن	تعداد	
ماهی مرکب ببری		۲۰۲۱۴	(-۸۶/۹۲)	۱۲۰۶۹-۲۸۷۰۷	۱۱۴۹۰-	۱۲۸۸۹-	۱۳۵۴۸-۳۰۳۴۰		
تعداد	وزن	(-۰/۱۴) ۲۵/۵۰	۳۶/۱۴-۸۲/۷۷	۲۷۷۱۳	۲۹۱۱۲	۴۰/۱۶-۲۹/۸۲			
ماهی مرکب ستاره‌ای		۷۳۸۷/۷۲	۴۹۱۲-۱۰۰۱۸	۴۸۱۴-۹۸۷۲	۴۹۸۱-۱۰۰۳۹	۳۷/۱۵-۹۵/۷۷	۳۵/۱۳-۵۳/۳۶		
تعداد	وزن	(-۳۸/۷۹)	۱۹۱/۹۲-۱/۷	۱۸۸/۹۰-۸/۴	۱۹۱/۹۳-۸/۴	۲۰۳/۹۸-۰/۰			
ماهی مرکب عمانی		(-۰/۸۳) ۱۴۰/۲۵	۲۰۶۷-۶۶۲۹	۱۸۴۳-۶۴۴۶	۲۲۳۳-۶۸۳۶	۲۴۳۷-۷۲۶۰			
تعداد	وزن	(-۰/۱۳) ۷۹/۰۲	۱۲۱/۳۶-۷۸/۸۲	۳۴-/۰۵	۳۹-/۵۸	۱۳۰/۴۳-۶۸/۳۶			
ماهی مرکب کلاه‌دار		(-۰/۰۸) ۱۲۱/۵۴	۱۹۴/۴۸-۷/۷	۱۸۵/۴۳-۹/۸	۱۹۹/۵۷-۴/۳	۲۲۶/۶۴-۱/۸			
تعداد	وزن	(-۰/۰۱) ۰/۹۷	۱/۰-۵۹/۳۶	۱/۰-۴۸/۲۷	۱/۰-۶۷/۴۶	۱/۰-۸۶/۵۱			
ماهی مرکب سایا		(۰/۰۲) ۳/۲۸۱	۶/۰-۳۹/۰۶	۵/۹۳-(-۰/۳۴)	۶/۵۸-۸۶	۸/۰-۱۸/۸۱			
تعداد	وزن	(۰/۰۰۴) ۰/۰۹	۰/۰-۱۷/۰۰۶	۰/۰-۱۶/۰۰۰	۰/۰-۱۸/۰۲	۰/۰-۱۸/۰۲			
اسکوئید هندی		۷۹۲۶/۵۳	۵۵۳۹-۱۰۴۷۵	۵۴۸۱-۱۰۳۸۳	۵۵۵۱-۱۰۴۵۲	۵۷۸۶-۱۰۶۴۵			
تعداد	وزن	(-۴۰/۰۹)	۳۱۸/۱۶۹-۳/۹	۳۱۳/۱۶۸-۸/۲	۳۱۸/۱۷۲-۰/۴	۳۲۶/۱۷۹-۲/۱			
اسکوئید نوک-		(-۱/۰۱) ۲۴۴/۰۷							
شمشیری		(-۰/۰۲) ۴/۹۷	۹/-۰-۸۳/۲۰	۹/۰-۱۱/۹۳	۱۰/-۰-۱۱/۹۳	۱۲/۱-۰/۹/۳۹			
هشتپارگه‌دار		(-۰/۰۰۶) ۰/۰۹	۰/-۰-۱۸/۰۰۶	۰/-۰-۱۸/۰۲	۰/-۰-۱۸/۰۲	۰/-۰-۱۸/۰۲			
تعداد	وزن	(-۰/۱۷) ۵۳/۸۹	۸۶/۲۱-۵۵/۹۴	۸۴/۱۷-۰۶/۵۸	۲۴/۹۰-۰۸/۵۵	۹۹/۲۸-۳۶/۰۴			
تعداد	وزن	(-۰/۰۰۱) ۰/۵۳	۰/-۰-۸۳/۲۳	۰/-۰-۸۱/۲۰	۰/-۰-۸۶/۲۵	۰/۰-۹۰/۲۷			

وزن‌ها به گرم بوده و فاصله اطمینان در سطح ۹۵ درصد محاسبه شده است. برخی از فواصل اطمینان تصحیح اُریب و تسریع شده ممکن است کاملاً پایدار نباشند.

بحث و نتیجه‌گیری

براساس فهرست قرمز اتحادیه بین‌المللی حفاظت از طبیعت (IUCN) در خصوص گونه‌های در معرض خطر، در مقیاس جهانی، گونه‌های ماهی مرکب ببری (Barratt and Allcock, 2012b)، ماهی مرکب ستاره‌ای (Barratt and Allcock, 2012e)، ماهی مرکب سایا (Allcock et al., 2019a)، اسکوئید هندی (Allcock et al., 2019a) و اسکوئید نوک‌شمშیری (Barratt and Allcock, 2012d) (دارای وضعیت کمبود داده (DD = Data Deficient) و گونه‌های ماهی مرکب عمانی (Barratt and Allcock, 2012a) (Barratt and Allcock, 2019b) (دارای وضعیت کمبود داده (DD = Data Deficient) و گونه‌های ماهی مرکب عمانی (Allen and Allcock, 2018) (دارای وضعیت حداقل نگرانی (LC = Least Concern) هستند. هرچند اطلاعات اتحادیه فوق برای برخی گونه‌ها نیاز به بروزرسانی دارد. در هر حال برای بررسی وضعیت اغلب گونه‌های فوق در مقیاس جهانی داده‌های کافی وجود نداشته است. با این وجود نگرانی‌ها برای جمیعت ماهی مرکب عمانی، ماهی مرکب کلاه‌دار و هشت‌پا رگه‌دار در پنهانه‌های آبی محدود و نیمه‌بسته‌ای مثل خلیج عمان و خلیج فارس بایستی بیشتر باشد. خصوصاً ماهی مرکب عمانی که گونه بومی و انحصاری این منطقه می‌باشد (Jereb and Roper, 2005).

پراکنش ماهی مرکب ببری در پنهانه‌های آبی جنوبی جمهوری اسلامی ایران بسیار گسترده است. پژوهش‌ها نشان داده که این گونه توسط ابزار مشتا (Ghajarjazi et al., 2019)، گرگور (Badali et al., 2019)، Paighambari et al., 2015؛ تراال میگو (Paighambari and Daliri, 2012) و گوشکر (صید غیرمجاز حلوا سفید، Daliri et al., 2016) در خلیج فارس همچنین توسط تراال کف (سیستان و بلوچستان) خلیج عمان (Salahi-gezaz et al., 2016) صید می‌گردد. اما تنها در ابزار گرگور و تراال کف خلیج عمان صید هدف ابزار شناخته می‌شد. یکی دیگر از سرپایان قابل توجه در این زمینه اسکوئید پشت ارغوانی بوده که در ترکیب صید تراال فانوس‌ماهیان شمال غرب خلیج عمان به صورت دورریز و در سالیان دور در جیگینگ اسکوئید به صورت گونه هدف (با ۹۶/۵ درصد از صید کل) صید شده است (Paighambari et al., 2012؛ Paighambari et al., 2022). درواقع برخلاف غالب بودن گونه‌های ماهی مرکب در مطالعه حاضر، در مطالعه Paighambari و همکاران (2022) با تراال میان آبی طناب‌دار (ویژه صید فانوس‌ماهیان)، تنها یک ماهی مرکب مشاهده شده و سایر گونه‌ها اسکوئیدهایی نظیر اسکوئید پشت ارغوانی، Chiroteuthis Abralia Steindachneri Ancistrocheirus lesueurii و Uroteuthis sp. imperator و گونه‌ای نزدیک به جنس Enoploteuthis sp. بودند. در مطالعه آن‌ها (تراال میان آبی) هیچ هشت‌پاپی مشاهده نشده و تنها ماهی مرکب آن‌ها، یعنی ماهی مرکب عمانی، با نتایج مطالعه حاضر (تراال کف) مشترک است. این مسئله بیانگر اهمیت ابزار نمونه‌برداری در پژوهش‌های شیلاتی می‌باشد (Boopendranath, 2002؛ Sala and Lucchetti, 2010). البته به جهت جغرافیای زیستی برخی سرپایان اقیانوسی همچون اسکوئید پشت ارغوانی، احتمال تأثیر عمق بر ترکیب صید متفاوت دو مطالعه نیز وجود داشته چراکه تراال میان آبی در اعمق متفاوت‌تری نسبت به تراال کف مطالعه حاضر کشیده شده است. البته نقش رنجیره غذایی نیز به دلیل تنذیه برخی سرپایان از فانوس‌ماهیان غیر قابل انکار است (Parry, 2006). برخلاف تراال کف منطقه، تمامی سرپایان جزو صید دورریز تراال فانوس خلیج عمان محسوب می‌شند.

در خصوص سایر سرپایان ایران نیز می‌توان رد هشت‌پایان را در تراال میگو با کمتر از ۱ درصد از وزن کل صید ضمنی بی‌مهرگان جست و جو کرد؛ در حالیکه سهم ماهی مرکب ببری ۴/۷۶ درصد بود. در مطالعه مذکور بی‌مهرگان ۳۱ درصد از مجموع صید بودند (Ghajarjazi et al., 2012). همینطور Paighambari و Daliri (2012) هم در مطالعه بر تراال میگو استان بوشهر (خلیج فارس) طی دو فصل صید ۲۰۰۱ و ۲۰۰۲ به ترتیب صفر و ۰/۰۰۴ درصد از وزن کل صید متعلق به هشت‌پایان بوده در حالیکه به ترتیب ۰/۰۴۴ و ۰/۰۳۵ درصد برای اسکوئید هندی و ۰/۰۷۰ درصد برای ماهی مرکب ببری در فصول مختلف ثبت شده بود (تمامی سرپایان ضمنی یا دورریز بودند). بایستی توجه داشت که درصدهای بالای مطالعه Ghajarjazi و همکاران (2019) نسبت به Daliri و Paighambari (2012) به دلیل ماهیت مطالعاتی آن‌ها بوده که برخلاف Paighambari و Daliri (2012) تنها بی‌مهرگان را مورد بررسی قرار داده‌اند. ضمناً استان‌های مورد مطالعه پژوهش‌های مذکور و پیرو آن مختصات جغرافیایی آن‌ها متفاوت بوده است. علاوه بر این در مطالعه Salahi-gezaz و همکاران (2016) بر صید تراال کف

چندگونه‌ای خلیج عمان (در فواصل نزدیک‌تر به ساحل و اعمق کمتر نسبت به مطالعه حاضر) هم هشت‌پایان، اسکوئیدها (اسکوئید هندی) و ماهی‌های مرکب (ماهی مرکب ببری) هم ثبت شدند. در مطالعه آن‌ها تنها ماهی مرکب ببری در زمرة صید تجاری قلمداد شده و هشت‌پایان و اسکوئیدها دورریز بودند که شاید با توجه به نزدیکی به ساحل و حجم صید مطلوب از ماهی‌های مرکب و سایر گروه‌های هدف (ماهیان بال‌اسبی، سلطان ابراهیم و حسون) در آن بازه زمانی، اسکوئیدها دورریز شده باشند. چرا که میانگین صید ماهی مرکب، اسکوئید و هشت‌پایان ها در هر تورکشی چند برابر مطالعه حاضر است. امکان دارد این کاهش مقادیر در مطالعه حاضر تا حدودی هم به بهره‌برداری بیش از حد و کاهش ذخایر سرپایان منطقه بستگی داشته باشد. قابل ذکر است که در مطالعه‌ای Valinassab و همکاران (2006) تنها دو گونه ماهی مرکب ببری و اسکوئید هندی را در قالب ذخایر نزدیک‌بسترزی تجاری خلیج فارس و خلیج عمان دسته‌بندی کردند. مطالعه آن‌ها بر مبنای گشته‌های تحقیقاتی بوده و دسته‌بندی آن‌ها پژوهش محور بوده است.

حقیقین کشورهای حاشیه خلیج فارس و خلیج عمان نیز وقوع ماهی مرکب ببری را در تزال، گرگور و سایر شیوه‌های صید این کشورها ثبت کرده‌اند (Abdulqader et al., 2020; Chen et al., 2012). در اغلب این کشورها عموماً گونه فوق در کنار سایر سرپایان (اعم از هشت‌پای و اسکوئید) جزو صید ضمیمی یا دورریز طبقه‌بندی شده و اهمیت تجاری آن‌ها خیلی بالا نیست. به عنوان مثال، در تزال‌های میگو جنوب خلیج فارس هشت‌پایان آبزیان غیرتجاری، اسکوئیدها تجاری و ماهی مرکب ببری گونه شاخص و کلیدی می‌باشد (Abdulqader et al., 2020). بنابراین گونه‌های بسیاری از هشت‌پایان و ماهی‌های مرکب و شاید برخی اسکوئیدها جنبه تجاری چنانی در این کشورها ندارند. بالعکس ماهی‌های مرکب به ویژه ماهی مرکب ببری در کشور عمان در برخی فضول و ابزار در زمرة گونه‌های هدف شیلات بوده و در کنار برخی سرپایان دیگر (مثل اسکوئیدهای Belwal et al., 2018؛ Fisheries Statistics Book, 2018) ارزش تجاری خوبی نیز دارند (Loliginidae).

اما باستی در نظر داشت که از سال ۱۹۸۴ میلادی به بعد، تعداد گونه‌هایی از سرپایان که در زمرة صید تجاری - تجارت جهانی شیلات - قرار گرفته‌اند به شکل معنی‌داری رو به افزایش است. یکی از موجبات این امر توسعه بازار این آبزیان همراه با افزایش تقاضا و دیگری توسعه عملیات صید این آبزیان در مناطق صیادی جدید و آب‌های دارای عمق بیشتر می‌باشد. از این رو این ذهنیت به وجود آمده است که شاید استراتژی زیستی سرپایان، تضمینی بر بقای آن‌ها در تقابل با شرایط پراسترس محیطی نظیر فشار سنگین ناوگان صیادی بر آن‌ها باشد. هرچند، تجربه بهره‌برداری از ذخایر سرپایان با این وسعت به طور حتم نگرانی‌ها و عوارضی درخصوص خطر بالقوه صید بیش از حد ذخایر آن‌ها را به همراه دارد (Jereb and Roper, 2005). با توجه به ارزش اقتصادی، وسعت محدوده پراکنش برخی سرپایان و پیرو آن صیدگاه‌های آن‌ها در جهان همانند اسکوئید پشت ارغوانی) همچنین گاهاً دورریز آن‌ها در ایران، نیاز به اهتمام بیشتر در راستای اجرای شیوه‌های کم خطرتر مثل جیگینگ در ایران احساس می‌گردد.

نسبت دورریز سرپایان به صید باقیمانده آن‌ها بسیار کم بود. در هر حال احتمالاً یکی از مهم‌ترین دلایل عدم دورریز صید تجاری ریز سرپایان حین نمونه‌برداری میدانی، اجرای عملیات صیادی تحت قواعد حرکتی جدید (حداقل فاصله ۱۲ مایل دریایی از ساحل) بود. مطابق نظر ناخدا و ملوانان کشتی همینطور مطالعات پیشین (Salahi-gezaz et al., 2016) شناور با کاهش حجم صید نسبت به فواصل نزدیک‌تر به ساحل روبه‌رو بوده و به منظور بهره‌برداری حداقلی، آبزیان ریزجثه نیز دورریز نمی‌شدند. بنابراین تغییر در صدهای جدول ۲ در شرایط گوناگون و بسته به وضعیت و حجم صید محتمل است. در مطالعه حاضر ترکیب و چارچوب صید سرپایان صید شده توسط ترالرهای صنعتی منطقه با دقت ثبت و بررسی شده است. یعنی با اجرای یک نمونه‌برداری میدانی، هم صید انبوه تجاری و صید دورریز سرپایان مورد بررسی قرار گرفته و هم اطلاعاتی از گونه‌های کمتر شناخته شده و کمتر اکتشافی در اختیار قرار گرفته است.

اجرای میدانی این پژوهش ترسیمی صحیح از ترکیب صید سرپایان ترالرهای کف شرق خلیج عمان به مدیران شیلاتی ارائه داده است. طی انجام نمونه‌برداری میدانی قاعده حرکتی جدیدی مبنی بر فعالیت ترالرهای در فاصله از ساحل حداقل ۱۲ مایل دریایی توسط شناورها رعایت می‌گردید. عدم دورریز نابالغین گونه‌های تجاری سرپایان، می‌تواند نشانگر ارزش اقتصادی روزافزون، کاهش میزان صید آن‌ها در این فاصله از ساحل یا حتی کاهش ذخایر آن‌ها باشد. اگرچه به دلیل صید این ترالرهای در منطقه هم‌جوار خلیج عمان طبیعتاً فشار بر روی ذخایر شیلاتی نزدیک‌تر به ساحل کمتر

شده و فعالیت‌های شیلاتی خُرد ثبات بیشتری می‌باشد. با این حال توقف یا ادامه فعالیت‌های شیلاتی در مقیاس خُرد و کلان در منطقه همچنان نیازمندِ عوامل قوانین مدیریتی است.

سپاسگزاری

از حمایت‌های مادی و معنوی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، خاصه معاونت پژوهش و فناوری دانشگاه همینطور همکاری و راهنمایی‌های سازمان شیلات ایران خاصه اداره‌های کل شیلات استان‌های هرمزگان و سیستان و بلوچستان تشکر می‌نماییم. به این وسیله از مالک و خدمه کشتی که با صبر و شکیبایی با ما همکاری کردند، قدردانی می‌گردد. همچنین بایستی از کارشناسان آزمایشگاه‌های شیلات دانشگاه و مهندس باغان به جهت زحماتشان تشکر به عمل آید. از رهنماوهای دکتر Chung-Cheng Lu و دکتر Mandy Reid صمیمانه قدردانی می‌گردد.

References

1. Abdulqader, E. A., Abdurahiman, P., Mansour, L., Harrath, A. H., Qurban, M. A. and Rabaoui, L., 2020. Bycatch and discards of shrimp trawling in the Saudi waters of the Persian Gulf: ecosystem impact assessment and implications for a sustainable fishery management. *Fisheries Research*, 229: 105596, 11 p. <https://doi.org/10.1016/j.fishres.2020.105596>
2. Adam, W. and Rees, W. J., 1966. A review of the cephalopod family Sepiidae. *Scientific Reports of the John Murray Expedition 1933-34*, 11, pp.pls-1, 261 p.
3. Allcock, A. L., Zheng, X. and Nabhitabhata, J., 2019a. *Uroteuthis duvauceli*. The IUCN Red List of Threatened Species 2019: e.T162969A959236. <https://dx.doi.org/10.2305/IUCN.UK.2019-2.RLTS.T162969A959236.en>
4. Allcock, A. L., Zheng, X., Nabhitabhata, J. and Taite, M., 2019b. *Uroteuthis edulis*. The IUCN Red List of Threatened Species 2019: e.T162981A960084. <https://dx.doi.org/10.2305/IUCN.UK.2019-2.RLTS.T162981A960084.en>
5. Allen, G. and Allcock, L., 2018. *Amphioctopus marginatus*. The IUCN Red List of Threatened Species 2018: e.T163176A980445. <https://dx.doi.org/10.2305/IUCN.UK.2018-2.RLTS.T163176A980445.en>
6. Arkhipkin, A. I., Hendrickson, L. C., Payá, I., Pierce, G. J., Roa-Ureta, R. H., Robin, J. P. and Winter, A. 2020. Stock assessment and management of cephalopods: advances and challenges for short-lived fishery resources. *ICES Journal of Marine Science*, 17 p. <https://doi.org/10.1093/icesjms/fsaa038>
7. Badali, R., Peyghambari, Y., Reiesi, H. and Shabani, M. J., 2019. Comparison of the species composition and the diversity of retained aquatics in the Bushehr port's Gargoors in the winter season. *Journal of Fisheries*, 72(2):119-129. (In Persian) <https://doi.org/10.22059/JFISHERIES.2019.74690>
8. Barratt, I. and Allcock, L., 2012a. *Sepia omani*. The IUCN Red List of Threatened Species 2012: e.T162535A911013. <https://dx.doi.org/10.2305/IUCN.UK.2012-1.RLTS.T162535A911013.en>
9. Barratt, I. and Allcock, L., 2012b. *Sepia pharaonis*. The IUCN Red List of Threatened Species 2012: e.T162504A904257. <https://dx.doi.org/10.2305/IUCN.UK.2012-1.RLTS.T162504A904257.en>
10. Barratt, I. and Allcock, L., 2012c. *Sepia prashadi*. The IUCN Red List of Threatened Species 2012: e.T162556A915099. <https://dx.doi.org/10.2305/IUCN.UK.2012-1.RLTS.T162556A915099.en>
11. Barratt, I. and Allcock, L., 2012d. *Sepia saya*. The IUCN Red List of Threatened Species 2012: e.T162525A909453. <https://dx.doi.org/10.2305/IUCN.UK.2012-1.RLTS.T162525A909453.en>
12. Barratt, I. and Allcock, L., 2012e. *Sepia stellifera*. The IUCN Red List of Threatened Species 2012: e.T162584A922185. <https://dx.doi.org/10.2305/IUCN.UK.2012-1.RLTS.T162584A922185.en>

13. Belwal, R., Belwal, S. and Al Jabri, O., 2015. The fisheries of Oman: A situation analysis. *Marine Policy*, 61: 237-248. <https://doi.org/10.1016/j.marpol.2015.07.017>
14. Boopendranath, M. R., 2002. Basic principles of fishing gear design and construction, ICAR Winter School Manual: Advances in Harvest Technology (Meenakumari, B., Boopendranath, M.R., Pravin, P., Thomas, S.N., Edwin, L., Eds), Central Institute of Fisheries Technology, Cochin, 258-272.
15. Canty, A. and Ripley, B. D., 2022. boot: Bootstrap R (S-Plus) Functions. R package version 1.3-28.1.
16. Chen, W., Al-Baz, A., Bishop, J. M. and Al-Husaini, M., 2012. Field experiments to improve the efficacy of gargoor (fish trap) fishery in Kuwait's waters. *Chinese Journal of Oceanology and Limnology*, 30 (4): 535-546. <https://doi.org/10.1007/s00343-012-1212-x>
17. Chen, X., Liu, B. and Chen, Y., 2008. A review of the development of Chinese distant-water squid jigging fisheries. *Fisheries Research*, 89 (3): 211-221. <https://doi.org/10.1016/j.fishres.2007.10.012>
18. Daliri, M., Kamrani, E. and Paighambari, S. Y., 2016. Illegal Silver pomfret, *Pampus argenteus* (Euphrasen, 1788), fishing by Fixed gill-nets in Qeshm Island waters (Hormozgan province). *Journal of Aquatic Ecology*, 6(3): 22-32.
19. Davison, A. C. and Hinkley, D. V., 1997. *Bootstrap Methods and Their Applications*. Cambridge University Press, Cambridge. <http://statwww.epfl.ch/davison/BMA/>.
20. **Fisheries Statistics Book**, 2018. Ministry of Agriculture and Fisheries Wealth (Oman), 240 p. (In Arabic/English)
21. FAO., 2022. GLOBEFISH Highlights – International markets for fisheries and aquaculture products, second issue 2022, with January–December 2021 Statistics. Globefish Highlights No. 2–2022. FAO Rome. <https://doi.org/10.4060/cc1350en>
22. Ghajarjazi, E., Paighambari, S. Y. and Abbaspoor Naderi, R., 2019. Determination of relative composition and density of invertebrates in shrimp trawler in Persian Gulf (Hormozgan province). *Experimental animal Biology*, 8(1): 89-98. (In Persian) <https://doi.org/10.30473/eab.2019.5984>
23. Paighambari, S. Y., Badali, R., Zare, P. and Naderi, R. A., 2022. Estimate of the relative abundance index for Oman cuttlefish and Purpleback flying squid by effort of the rope trawl on West of the Gulf of Oman. *Journal of Fisheries*, 75(2): 291-302. (In Persian) <https://doi.org/10.22059/JFISHERIES.2022.337783.1311>
24. Paighambari, S. Y. and Daliri, M., 2012. The by-catch composition of shrimp trawl fisheries in Bushehr coastal waters, the northern Persian Gulf. *Journal of the Persian Gulf*, 3 (7): 27-36.
25. Paighambari, S. Y., Raeisi, H., Daliri, M., Naderi, M., Moradi-Nasab, A. A., Kamrani, E. and Abdoli, L., 2015. Investigating the effect of temporal and spatial changes on the catch composition of moshta in the coastal waters of Hormozgan province. Research project of Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources. 60 p.
26. Parry, M., 2006. Feeding behavior of two ommastrephid squids *Ommastrephes bartramii* and *Sthenoteuthis oualaniensis* off Hawaii. *Marine Ecology Progress Series*, 318: 229-235.
27. R Core Team, 2019. R: A language and environment for statistical computing. R Foundation for Statistical Computing, Vienna, Austria. URL <https://www.R-project.org/>.
28. Haddon, M., 2010. Modelling and quantitative methods in fisheries. CRC press, 452 p.
29. Jereb, P. and Roper, C. F., 2005. Cephalopods of the world. An annotated and illustrated catalogue of cephalopod species known to date. Volume 1. Chambered nautiluses and sepioids (Nautilidae, Sepiidae, Sepiolidae, Sepiadariidae, Idiosepiidae and Spirulidae). FAO Species Catalogue for Fishery Purposes, FAO Rome, 4 (1): 262 p.
30. Jereb, P. and Roper, C. F. E., 2010. Cephalopods of the world. An annotated and illustrated catalogue of cephalopod species known to date. Volume 2. Myopsid and Oegopsid Squids. FAO Species Catalogue for Fishery Purposes. FAO Rome, 4 (2): 605 p.
31. Jereb, P., Roper, C. F. E., Norman, M. D. and Finn, J. K., 2016. Cephalopods of the world. An annotated and illustrated catalogue of cephalopod species known to date. Volume 3. Octopods and Vampire Squids. FAO Species Catalogue for Fishery Purposes. FAO Rome, 4 (3): 370 p.

32. Lu, C. C. and Chung, W. S., 2017. Guide to the cephalopods of Taiwan. Huayu Nature Book Trade Co.Ltd, 560 p. (In Chinese / English)
33. Magnusson, A., Punt, A. E. and Hilborn, R., 2013. Measuring uncertainty in fisheries stock assessment: the delta method, bootstrap, and MCMC. *Fish and Fisheries*, 14(3): 325-342. <https://doi.org/10.1111/j.1467-2979.2012.00473.x>
34. NOAA., 2015. Trawl Sampling. National Oceanic and Atmospheric Administration, 66 p. <https://www.noaa.gov/fisheries>
35. Queirolo, D., Erzini, K., Hurtado, C. F., Gaete, E. and Soriguer, M. C., 2011. Species composition and bycatches of a new crustacean trawl in Chile. *Fisheries Research*. 110 (1): 149-159. <https://doi.org/10.1016/j.fishres.2011.04.001>
36. Sala, A. and Lucchetti, A., 2010. The effect of mesh configuration and codend circumference on selectivity in the Mediterranean trawl Nephrops fishery. *Fisheries Research*, 103 (1-3): 63-72. <https://doi.org/10.1016/j.fishres.2010.02.003>
37. Salahi-gezaz, M., Paighambari, S. Y., Abbaspour Naderi, R., 2016. Study on Length Structure, Catch Composition, and Catch per Unit Effort of Pharaoh Cuttlefish (*Sepia pharaonis*) Bottom Trawling in the Gulf of Oman. *Journal of Oceanography*, 6, 69-76. (In Persian)
38. Valinassab, T., Daryanabard, R., Dehghani, R. and Pierce G. J. 2006. Abundance of demersal fish resources in the Persian Gulf and Oman Sea. *Marine Biological Association of the United Kingdom. Journal of the Marine Biological Association of the United Kingdom*, 86 (6): 1455-1462. <https://doi.org/10.1017/S0025315406014512>
39. Valinassab, T., Pierce, G. J. and Johannesson, K., 2007. Lantern fish (*Benthosema pterotum*) resources as a target for commercial exploitation in the Oman Sea. *Journal of Applied Ichthyology*, 23 (5): 573-577. <https://doi.org/10.1111/j.1439-0426.2007.01034.x>
40. Voss, G.L., 1963. Cephalopods of the Philippine Islands. *Bulletin of the United States National Museum*. 180 p.
41. Voss, N. A., Vechione, M., Toll, R. B. and Sweeney, M. J., 1998a. Systematics and biogeography of cephalopods. Volume I. Smithsonian Contributions to Zoology, 276 p.
42. Voss, N. A., Vechione, M., Toll, R. B. and Sweeney, M. J. 1998b. Systematics and biogeography of cephalopods. Volume II. Smithsonian Contributions to Zoology, 323 p.
43. WoRMS. Editorial Board, 2023. World Register of Marine Species. Available from <https://www.marinespecies.org> at VLIZ. Accessed 2023-06-23. <https://doi:10.14284/170>